

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

26. februar 2017

NEDELJA	8. MED LETOM
26.02.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Stanka Verdel iz Železnega in njegove starše</i> <i>ob 10h za +Justino in Jožeta Veber, obl.</i>
Ponedeljek	Gabrijel, redovnik
27.02.	<i>ob 18h za +Jakoba in Justino Doler, obl.</i>
Torek	Roman
28.02.	<i>ob 7h za +Milenijo in Konrada Potočnik, obl.</i> <i>ob 18h za +Alojzijo Novak, osmina</i>
Sreda	PEPELNICA – začetek postnega časa (pri maši pepeljenje)
01.03.	<i>ob 18h za +Franca, Rozalijo in Danija Dolar</i>
Četrtek	Neža Praška
02.03.	<i>ob 18h na Pernovem za +Branka Novak, 30. dan</i>
Petek	Kunigunda, zavetnica cerkve na Gori – prvi petek
03.03.	<i>ob 18h za +Bojana Bibič, 30. dan</i>
Sobota	prva sobota
04.03.	<i>ob 7h za +Marijo in Martina Novak, obl.</i>
NEDELJA	1. POSTNA
05.03.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Pavlo in Janeza Siter, obl.</i> <i>ob 11h na Gori za +Jerneja Jelen</i>

OB 8. NEDELJI MED LETOM

Poglejte ptice pod nebom:
ne sejejo in ne žanjejo
in ne spravljajo v žitnice,
in vaš nebeški Oče jih živi.

Ali niste vi
veliko več vredni ko one?
Kdo izmed vas pa more s
svojo skrbjo dodati svojemu
življenju en sam komolec?

In za obleko,
kaj ste v skrbeh?
Poglejte lilije na polju,
kako rastejo;
ne trudijo se in ne predejo,
a povem vam,
da se še Salomon
v vsem svojem sijaju
ni oblačil kakor
katera izmed njih.

(Mt 6, 26–29)

Mt 6,24–34

NE MORETE SLUŽITI BOGU IN MAMONU

Ljudje se hitro zbegamo in preusmerimo svojo pozornost od tega, k čemur smo zavezani. Osredotočenost na služenje Bogu pomaga človeku, da ima enega gospodarja. Če služimo dvema gospodarjema, se prej ko slej znajdemo v precepu glede tega, kako ohraniti zvestobo enemu ali drugemu. Če se je človek posvetil Bogu, potem se ne more na isti način posvetiti služenju denarja. Mamon oziroma denar je namreč eden največjih konkurentov Bogu, saj, vsaj na videz, človeku daje občutek varnosti in blagostanja. Posedovanje denarja človeku pravi, da je lahko neodvisen in samostojen, da se lahko zanese sam nase. Vendar ni čisto tako. Denar človeku ne more zagotoviti ničesar, saj je končno človekovo življenje v Božjih rokah.

Jezus torej spodbuja ljudi, ki ga poslušajo, naj se otresejo nepotrebnih skrbi in ne zapravljajo moči za tisto, kar jim ne zagotavlja blagostanja. Bog sam skrbi za človeka in zaupanje v Boga je pravo blagostanje. Pravo bogastvo se odkrije v skromnosti in preprostosti, v zaupanju v Boga. Jezus ne kliče k brezdelju, temveč predstavlja Boga kot tistega, ki ljudi resnično hrani in oblači.

Kdor ne zaupa Bogu, živi v stalni napetosti, kdor pa išče njegovo kraljestvo in njegove zakone, temu bo navrženo tudi vse drugo, kar potrebuje.

In končno modrost, vezana na sedanost: Vse kar je je to, kar je tukaj in sedaj. Jutri še ne obstaja, zato ni mogoče z gotovostjo napovedati, kaj bo jutri prinesel. Če bom čakal na jutri, se mi kaj hitro lahko zgodi, da ne bom zaznal današnjega dne. Mnogi izmed nas pa živimo za jutri in tako nikoli resnično ne zaživimo. Modrost je torej v tem, da ostanemo navzoči v Bogu in vse podredimo in izročimo njemu.

* V ponedeljek, 6. marca, bo v dvorani Doma II. slovenskega tabora v Žalcu ob 19.30 dobrodelni koncert Dekanijske karitas Petrovče. Cena vstopnic je 12,00 €.

V SREDO ZAČNEMO POSTNI ČAS ...

Zadnji čas je za izpraševanje vesti. Zadnji čas je, da se spomnimo temeljnih stvari, na katerih gradimo svoje življenje. Kaj pomaga človeku, če si pridobi ves svet, duhovno pa propade!?

Cerkev nas kristjane štirideset dni pred veliko nočjo poziva, da razmišljamo o duhovnih in verskih vrednotah. Za razmišljanje pa potrebujemo tišino. Zato v tem postnem času iščimo prav tišino. Pusti časopise in revije in ugasni televizor. Ne bodi več obseden z delom, s posli in z denarjem. S svojimi očmi globoko poglej v lastno srce. Odtegni se vrtincu potrošniške družbe, ki z reklamami, tako kot hobotnica s svojimi lovčkami, iz tebe izsesa še zadnje ostanke duha in svobode. Ustvari tišino okoli sebe, ustvari tišino v sebi, v svoji notranjosti.

Meri »temperaturo« – vedeti moraš namreč, kako blizu je že tvoj konec. Koliko sanj, zakopanih v potrošništvo, je pri tebi že mrtvih. Koliko lepega se zaduši v današnji družbi, polni pohlepa, družbi, ki želi imeti vedno več, ki temelji na služenju in zapravljanju denarja, na dobičku in potrošnji. Osvobodi se svojih okov. Vrni se k naravnemu življenjskemu slogu.

Postiti se pomeni učiti se, kako biti srečen s preprostimi stvarmi. Postiti se pomeni osvoboditi se tisoč okov tisočih mrtvih stvari, ki so ti jih hvalili in vsiljevali, kot da bi bile nujno potrebne za življenje. Postiti se pomeni s hvaležnostjo uživati v preprostih, majhnih radostih. Se razveseliti veliko darov, ki jih smemo vsak dan prejeti iz Božje roke. Bog nam po vsaki cvetoči roži sporoča, da nas ima rad. V vsakem ptičku, ki poje, slišimo Božjo ljubezen, in po vsaki roki, ki me varuje, čutim Božjo skrb zame.

Post nima nič skupnega s stradanjem. Post tudi ne pomeni, da se z žalostnim obrazom žrtvujemo in sami sebe trpinčimo, da bi prišli v nebesa. Nasprotno. Jezus sam je rekel: »Kadar se postite, se ne držite čemerno /.../ Kadar pa se ti postiš si pomazili glavo in umij obraz« (Mt 6,16–17). Postiti se torej sploh ni nekaj negativnega, ampak je pozitiven postopek. Post je proces osvoboditve, proces nadaljnega človeškega razvoja, veselja do življenja. Postiti se ne pomeni živeti v revščini samo z vodo in kruhom in samo s streho nad glavo. Post pomeni učiti se, biti z malim zadovoljen; se upreti dušenju v bogastvu; se z nasmehom posloviti od vsega odvečnega.

Po: Phil Bosmans, Pomlad za dušo

Postiti se ... spremeniti (na bolje) nekaj v svojem vsakdanu: za tistega, ki veliko dela, je lahko to polurni sprehod, za drugega mogoče deset minut, v katerih se posveti razmišljujočemu besedilu ali preprosto sedi v tišini, mogoče v cerkvi. Za marsikoga bo mogoče res prava odločitev, da enkrat tedensko ne prižge televizije, za drugega pa morda končno kakšna dobra knjiga.

Postni čas – to ni čas mučenja ali samotrpinčenja – preprosto lahko poskusimo, da bi v tem času vsaj malo uresničili svoje sanje in hrepenenja. Tako lahko malo za vajo že doživljamo praznik osvoboditve, praznik življenja ... Tako lahko ta čas postane priložnost, da odložimo del bremena, ki nas loči od Boga. To je priložnost, da naredimo nekaj drugega, da lahko nekaj postane drugače.

In rečeno čisto pošteno: skoraj se bojim, da so v mojem življenju čisto druge stvari, ki so me odvrčale od živosti in me oddaljevale od Boga, kot pa prav košček čokolade ali mesa na krožniku.

Po: A. Schwarz, Odvalimo kamen, ki nam zapira pot v življenje

